

РЕШЕНИЕ

№ 7452

гр. София, 29.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **7913** по описа за **2013** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ (ИАМО) с адрес [населено място] 1606, [улица] срещу РЕШЕНИЕ от 26.06.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 1-и състав по нахд №5884/2013г., с което е отменено изцяло наказателно постановление (НП) №НП-27-254-7 от 19.02.2013г., издадено от изпълнителния директор на ИАМО, с което на д-р А. В. Т., ЕГН [ЕГН] на основание чл.229, ал.1 от Закона за здравето (ЗЗ) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300.00 (триста) лв. за нарушение на чл.26 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ (НОПДМП).

Касаторът поддържа допуснатото касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК поради неправилно приложение на материалния закон. Поддържа, че обжалваното пред СРС НП е издадено в съответствие с императивните изисквания на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 ЗАНН с подробно описание на фактическата обстановка и дължимото поведение от д-р Т., който е превишил своите права като е иззел функциите на ръководителя на избрания екип. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС, НО, 1-и състав по нахд №5884/2013г. и по същество на спора да потвърди НП № НП-27-254-7 от 19.02.2013г., издадено от изпълнителния директор на ИАМО.

Ответникът по касационната жалба д-р А. В. Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез процесуалния си представител адв.Д. Д. от САК оспорва жалбата по съображения.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 26.06.2013г. СРС, НО, 1-и състав по нахд №5884/2013г. е отменил изцяло НП №НП-27-254-7 от 19.02.2013г., издадено от изпълнителния директор на ИАМО, с което на д-р А. В. Т., ЕГН [ЕГН] на основание чл.229, ал.1 от ЗЗ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300.00 (триста) лв. за нарушение на чл.26 от НОПДМП.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя К. И. М., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения на чл.42, т.4 и т.5 и чл.57, ал.1, т.5 и т.6 ЗАНН – неизлагане на обективните признаци на състава на нарушението и правната му квалификация. Районният съдия е приел, че наказаното лице д-р Т. не е субект на посоченото нарушение по чл.26 от НОПДМП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 1-и състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон.

На основание чл.220 АПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН касационната инстанция възприема следната установена от СРС фактическа обстановка: В периода 01.10.2012г. – 31.10.2012г. в [фирма] била извършена проверка от ИАМО при условията на самосезиране. При извършената проверка от съдържанието на история на заболяването (ИЗ) № 6013 на А. П. Х. било установено, че същата е постъпила за лечение по клинична пътека (КП) № 145 «Нерадикално отстраняване на матката» на 15.05.2012г. и е изписана на 06.06.2012г. В заявление за избор на екип/лекар от медицински специалисти, попълнено от пациентката на 18.05.2012г., същата заявила, че предпочита извършване на операция от лекарски екип от следните медицински специалисти: доц. д-р М. П. – ръководител екип, д-р А. Т. и д-р П. К.. Изборите бил отразен на 22.05.2012г. под № 15 в Електронен дневник на заявленията за допълнителна услуга – избор на лекар или екип. Проверяващите намерили нарушение на чл.26 от НОПДМП, тъй като заявлението за избор на лекар/екип било разгледано от д-р А. Т., който уведомил пациентката на 22.05.2012г. за възможността да бъде изпълнено искането, докато вменената за нарушена разпоредба на чл.26 от НОПДМП изисквала разглеждането, одобрението и уведомяването на пациента да бъде извършено от ръководителя на медицинския екип, а в случая д-р А. Т. не е самостоятелно избран лекар, а член на екип с

ръководител доц. д-р М. П.. Нарушението на разпоредбата на чл.26 от НОПДМП е описано по идентичен начин в АУАН и НП: „като е уведомил пациентката, изказвайки мнение за възможността да бъде изпълнено искането за избор на екип, без да е ръководител на изборния екип д-р А. Т. е нарушил разпоредбата на чл.26 НОПДМП във връзка с чл.81, ал.3 от ЗЗ“.

Съгласно легалната дефиниция на пар.1, т.12 от ДР на НОПДМП "избор на лекар/екип" е изразяване на предпочитание от пациента конкретна интервенция или друга специфична част от диагностично-лечебния процес да му бъде предоставена/осъществена от определен лекар/екип на болницата. "Екип" е лекарят, извършващ конкретната интервенция или друга специфична част от диагностично-лечебния процес, посочена от пациента, заедно с поне един от следните възможни медицински специалисти: друг/други лекари със специалност, различна от специалността на първия лекар, и специалист по здравни грижи. Отчетливо нормативният акт прави разлика между лекар и екип, съответстваща на житейската логика. Пациентът може да избере лекар или екип от лекари за съответната медицинска интервенция. В този смисъл е правилно изразеното от наказаното лице пред СРС становище, че в нормативния акт (НОПДМП) и в заявлението по образец съгласно приложението към наредбата възможностите са дадени алтернативно чрез използване на знак „/“, което съответства на съюза „или“. Неправилно е обаче становището му, че това се отнася и до задължението, вменено с разпоредбата на чл.26 НОПДМП. В случая граматическото тълкуване на разпоредбата, т.е. тълкуване на „буквата“ на закона (тълкуването на използваните в разпоредбата думи и изрази) не дава основание да се направи различен извод от логическото тълкуване – тълкуване на „духа“ на закона. Навсякъде в НОПДМП се използва понятието „избор на лекар/екип“, което както вече се посочи съответства на алтернативност. Съдът приема, че неслучайно в разпоредбата на чл.26 НОПДМП законодателят не е използвал същата алтернативност „избор на лекар/екип“, а коренно различен избор за конкретното задължение по уведомяване на пациента за възможността да бъде изпълнено искането на избор. Съгласно чл.26 НОПДМП това задължение не е посочено алтернативно „лекар/екип“, а е вменено на конкретно лице - на изборния лекар, съответно ръководителят на екипа. В случая се касае за избор на лекарски екип, а не на конкретен лекар. Д-р Т. е бил член на екип от медицински специалисти, поради което задължението за уведомяване на пациента А. П. Х. по заявлението ѝ за избор на екип от 18.05.2012г. е на ръководителя на екипа доц. д-р М. П.. Като е уведомил на 22.05.2012г. пациента А. П. Х. по заявлението ѝ за избор на екип от 18.05.2012г. за възможността заявлението ѝ за избор да бъде удовлетворено д-р Т. е допуснал нарушение на разпоредбата на чл.26 НОПДМП. Достигайки до противен правен извод районният съдия е допуснал неправилно приложение на закона – отменително основание по чл.348, ал.1, т.1, вр. ал.2 НПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Въпреки намереното отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК касационната инстанция намира формирания от районния съдия краен извод за отмяна на НП за правилен, тъй като е налице основание за приложение на чл.28 ЗАНН – случай, при който извършеното административно нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в

сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. В конкретния случай на избор на медицински екип пациентката А. П. Х. не е заявила оплакване за нарушаване на правата ѝ – както във връзка с избора на екип, така и по отношение на конкретно предоставената медицинска услуга. Т.е. липсват данни за настъпили вредни последици от нарушението. Извършеното уведомяване на пациента от страна на член на екипа, вместо от ръководителя му, е направено при спазване на законовите изисквания за уведомяване, без наличие на данни да е накърнило правата на пациента. Ето защо макар формално да е извършено нарушение на чл.26 НОПДМП, то представлява изключително ниска степен на обществена опасност, поради което е налице основание за приложението на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Административнонаказващият орган не е приложил последната разпоредба и в този смисъл наказателното постановление е издадено в противоречие със закона.

С оглед намереното основание за отмяна на обжалваното НП поради приложението на чл.28 ЗАНН и съвпадането на крайния резултат от спора касационната инстанция приема, че съдебното решение от 26.06.2013г. на СРС, НО, 1-и състав е правилно и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 26.06.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 1-и състав по нахд № 5884/2013г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.